

מ"ת 53504/02/20 - צ' א' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 53504-02-20 מדינת ישראל נ' א' (עציר)

תיק חיצוני: 68465/2020

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

מבקש צ' א'

נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

1. המבקש עומד לדין בגין עבירות אלימות כלפי גרושתו עמה הוא מתגורר (להלן - המתלוננת). כתב האישום מתאר כי ביום 14.2.20 שב המבקש לביתו כשהוא בגילופין. בשלב מסוים נעור ויכוח בין המבקש למתלוננת על רקע רצונה לסיוע בטיפול בילדים, או אז תלש מצווארה המבקש שרשרת וכן תקף אותה במכת אגרוף בפניה אשר הותירה המטומה בעין שמאל ושריטות בצוואר. עוד צוין בכתב האישום כי יום למחרת הבחינה המתלוננת כי תכשיטי זהב שהיו מונחים במזוודה נעלמו. כאשר שאלה את המבקש אם הוא שנטל התכשיטים תקף אותה בכך שדחף אותה וגרם לנפילתה.

2. בד בבד הוגשה אף בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. המבקש לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והתבקש תסקיר, אך הדבר לא התאפשר בשל משבר הקורונה. בדיון שהתקיים ביום 26.3.20 שמע בית המשפט (כב' השופט עלי) את החלופה שהציע המבקש וקבע כי אחת המפקחות אינה דמות סמכותית דיה לצורך מלאכת הפיקוח ואילו המפקח השני שהוצע אינו פנוי לקיים מלאכת פיקוח רצופה, חרף התאמתו לתפקיד. משכך, הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

3. כעת מונחת בפני בקשה לעיין חוזר במסגרתה טוען המבקש כי שלב שמיעת הראיות החל, המתלוננת נחקרה והגם שחקירתה טרם הסתיימה, חל כרסום משמעותי בראיות באופן המצדיק לעיין שנית בהחלטה ולהורות על שחרור המבקש. בעניין זה נטען כי המתלוננת הכחישה בחקירתה בבית המשפט כי הייתה בגילופין בניגוד לגרסאות השוטרים; מסרה שהשוטרים משקרים; הכחישה שנחקרה באמהרית למרות שכך עולה מחומר החקירה; טענה בבית המשפט כי קיבלה מכה בעין ימין, הגם במשטרה הציגה חבלה בעין שמאל; וטענה כי תלישת השרשרת מצווארה הייתה למחרת היום בו היכה אותה המבקש במכת אגרוף, בניגוד לאמור בחקירתה במשטרה. כן נטען שעדות הילדים סותרת את גרסת המתלוננת.

4. לאור כך טוען המבקש שמדובר בגרסה שונה לחלוטין המביאה למסקנה בדבר כרסום משמעותי המצדיק בחינה מחודשת של נקודת האיזון בשאלת מעצרו של המבקש, במיוחד על רקע חלוף הזמן שחלף והזמן שיחלוף עד סיום שמיעת הראיות. לאור כך הוצע לשחררו לחלופת המעצר שנשללה בעבר, או לחלופין לעבותה במפקחת נוספת.

5. המשיבה טוענת כי החלופה נשללה על ידי מותב אחר וערר שהוגש בנושא נדחה ומשכך אין מקום לדון שנית בחלופה זו. כן הופנה בית המשפט לעברו הפלילי המכביד של המבקש, הכולל עבירות אלימות רבות כנגד בת זוג. ביחס לטענה בדבר כרסום בראיות נטען כי אין מדובר בסתירות מהותיות ומדובר בשאלה של מהימנות אשר תוכרע על ידי בית המשפט השומע את התיק העיקרי. בעניין זה הוסבר כי קיימים קשיי שפה אשר אפשרו ותרמו להבדלי הגרסאות הנטענים ובכל מקרה עדות המתלוננת טרם הסתיימה וקיימים עוד עדים רבים.

דין והכרעה

6. כידוע, בקשה לעיון חוזר, אף בעילה של כרסום בראיות, אינה בחינה נוספת של הראיות, בוודאי שלא הליך ערעורי. בפסיקה נקבע כי "טענות בדבר כרסום בתשתית הראייתית מוגבלות לטענות בדבר ראיות חדשות או התפתחויות חדשות בשמיעת ההוכחות. זאת ועוד, טענות כאלה יהא בכוחן להביא לשינוי החלטת המעצר עד תום ההליכים רק מקום שהן מצביעות על "שינוי דרמטי" או "כרסום עמוק" בראיות התביעה עד הטיית הכף לזיכוי הנאשם" (בש"פ 388/15 **תופיק דלו נ' מדינת ישראל** (29.1.2015)). ביחס לעצמת השינוי נקבע כי צריך להיות בשנוי שחל, כדי להפוך את הקערה על פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזכויו עולים על הסיכויים להרשעתו. מהפך זה צריך להסתבר מניה וביה מתוך העדויות ... כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להפוך את גירסת התביעה או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשמים ממעצר" (בש"פ 4794/95 **שאבי ואח' נ' מדינת ישראל** (6.8.1995)).

7. על רקע כללים אלו בחנתי את טענות המבקש. אכן, המתלוננת הצביעה בעדותה בבית המשפט על עין ימין כזו אשר ספגה את מכת האגרוף, בעוד שהמכה לפי חקירתה במשטרה הייתה בעין שמאל ובה אף נצפתה החבלה על ידי החוקר שגבה את עדותה. כמו כן קיים ערבוב זמנים בין שני האירועים, באופן שהמתלוננת טענה בבית המשפט שאת השרשרת תלש המבקש מצווארה ביום שבת ולא יום קודם כפי שטענה במשטרה. עם זאת, בעדותה בבית המשפט שבה המתלוננת וטענה כי המבקש היכה אותה במכת אגרוף ולמחרת דחף אותה, כך שלבת הטענה נותרה בעינה. אכן, קיימות סתירות בנקודות מסוימות בין עדות זו לבין הודעותיה במשטרה ואולם אין לומר שמדובר בהיפוך הקערה על פיה ואף לא בכרסום משמעותי. המתלוננת חזרה על ליבת הדברים בדבר האלימות ועל משמעות הסתירות שפורטו לעיל, אל מול יתר הראיות, ייתן בית המשפט הדן בתיק העיקרי את דעתו ויכריע בהן (ראו גם בש"פ 8273/17 **אשרף טחימר נ' מדינת ישראל** (2.11.2017)).

8. במהלך הדיון הציע המבקש, לחלופין, מפקחת נוספת לצורך עיבוי החלופה שהוצעה בעבר ונשללה. המפקחת לא התייצבה בבית המשפט ולא ניתן היה להתרשם ממנה. לאור העובדה שלא נשללה בהחלטה המקורית האפשרות להציע חלופה, אלא זו נבחנה ונשללה לגופה (בשל מספר טעמים שונים), אינני סבור שניתן למנוע מהמבקש להציע חלופת מעצר שונה ואת התאמתה, על רקע מכלול השיקולים, יבחן בית המשפט אשר הדיון בנושא יתקיים בפניו.

9. התוצאה היא שהבקשה נדחית, בכפוף לאמור לעיל.

10. תיק החקירה נמצא בלשכתי והמשיבה רשאית לקבלו בתיאום עם העוזרת המשפטית.

ניתנה היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.